

Kapela Fiakr neboli Spolek emeritních Šlapetáků má na svém kontě sedmáct let existence. Skupina se poprvé sešla v úterý 28. března 2000 v základní umělecké škole na pražském Ládvi a první veřejné vystoupení se uskutečnilo v restauraci U Bubeníčků v Myslíkově ulici ve středu 12. července 2000. Od té doby pětice muzikantů a showmanů brázdí republiku a na nedostatek práce si rozhodně nemůže stěžovat.

Fiakr plný staropražských písniček

Kapelu Fiakr tvoří (zleva) Pepa Horváth (akordeon, zpěv), Ivo Zelenka (kytara, zpěv, kapelník), Petr Kůs (kontrabas, zpěv), Jan Bodlák Jiterský (akordeon, zpěv) a Bedřich Kameník (fagot, zpěv).

Fiakr to umí na pódiu pořádně rozjet.

restaurační lodi Pivovar, kde má její majitel pan Ryvola vynikajícího kuchaře. Vlivem naší vydatné konzumace jeho skvělých pokrmů se stalo, že loď tak nabyla na hmotnosti, že narazila u Výtoně na mělné. Písneň hráli mladí lidé s velkou chutí a podle některých dochovaných zápisů a záznamů z podskalského břehu.“

Staropražská lidovka byla ve své době normální pop. Hrála se na zábavách stejně jako dnes techno, house a podobně.

svým nábojem i tempem předčili současné hudební směry.“

svým nábojem i tempem předčili současné hudební směry.“

svým nábojem i tempem předčili současné hudební směry.“

■ Jak jste se vy, Pepo, dostal k muzice a k harmonice?

Pepa Horváth: „Děda mi v mých čtyřech letech přinesl dětskou harmoniku a zpíval mi staropražské písneň, které jsem pak uslyšel až o hodně později. Měl jsem vždy rád harmoniku a lidovku. Líbil se mi zvuk, co mi připomínal flašinet. Ale jako nástroj na balení děvčat byl nepraktický. Tam se osvědčila kytara, později saxofon. Zejména hrál-li se třeba rokenrol nebo blues. Ale pro mě má staropražsky dobře zahrnaná

■ Máte hezké dobové kostýmy i nástroje...

Pepa Horváth: „Snažíme se o dobový zvuk i vzhled, tak stále něco zkoušíme. Harmoniky máme dobové originály, které různě sháníme v příbytech předků a chráníme je před zubem času.“

■ A co vy, Bedřichu?

Bedřich Kameník: „Mě s tak skvělými spoluzejdci jízda ve Fiačku hrozně baví!“

■ gra

■ Co čeká Fiakr v nejbližší době?

Ivo Zelenka: „Od loňského roku připravujeme nové album s pracovním názvem Výlet do zoo. Titulní písneň, jejímž autorem je náš basista Petr Kůs, pojednává – řečeno současným slovníkem – o naivní sluníčkářce, která se nic netušíc vrhne do náruče protřelého heteráka, jemuž pod rouškou ochrany přírody jde jen o jedno, a to protáhnout ji všemi odpornými a zakouřenými lokály pražského polosvěta, kde na ni čeká jen genderová nerovnost a ponížení ve společnosti pivních homofobů. Další písneň rovněž nevěstí nic dobrého. Namátkou jejich názvy: Před vejtoňskou hospodou, Pan Bureš, Stál na nároží bíasek, Písneň o krásné panně Majolence a kanárkovi pana Aloise, Blíže viaduktu žila panna Lízi, Dobrou noc,

good night (Do Ameriky), Po starých zámeckých schodech, Švestková alej, Libeňské zahrady, Po roce dva tisíce, Vltavo, Vltavo, nebo Já mám tramway novou. Takže rozhodně bych CD nedoporučil slabším povahám a k využití ve školství. Poslech je pouze na vlastní nebezpečí, i když výrazy, které používá náš pan prezident, se zde občas také vyskytují.“

■ Petře, na nové desce se podílíte i autorsky několika písničkami. Jak jste se vlastně stal »fiakristou«?

Petr Kůs: „Začínal jsem s úplně jiným druhem muziky, a dlouhá léta jsem se navíc věnoval úplně jinému nástroji. Pak se to ale nějak zamotalo a já dostal příležitost nastoupit jako kontrabasista k tehdy stále populárnějšímu Šlapetu. Dost jsem si to období užil. Natočili jsme spoustu televiz-

ních klipů i silvestrovských pořadů, odehráli desítky koncertů, navštívili jsme řadu zemí a nahráli víc než deset cédéček. Dost podrobně jsem se seznámil se staropražskými písničkami a taky s lidmi, kteří je hráli, poslouchali a měli rádi. Pak ale jednoho dne Šlapeto skončilo. Houslista Michal s akordeonistou Síbou založili Hašlerku a Radan s Ofasem se protloukají s Patrolou. Ivo Zelenka rozjel s harmonikářem

nás dohromady spojuje láska ke staropražským písničkám, ať jde o poklady Karla Hašlera, nebo žižkovské hospodské odrhovačky.“

■ Honzo, Petr Kůs vás označil za nadějněho harmonikáře. Jak jste vy nastoupil do Fiačku?

Jan Bodlák Jiterský: „To máte tak. Se svou rodinou jsem se usadil na venkově poblíž Rumcajsova Jičína. Sedím si tak na zápraží naší roubenky, když tu se kolem prohnal Fiakr tažený čtyřmi ušlechtilými

mi »koňmi«, tedy Ivem, Petrem, Pepou a Bedřichem. Jízda to byla naprosto fascinující a ani ve snu by mě nenapadlo, že bych mohl někdy

Všechny nás dohromady spojuje láska ke staropražským písničkám, ať jde o poklady Karla Hašlera, nebo žižkovské hospodské odrhovačky.

INZERCE

České zlatnictví®

e-shop: www.ceskezlatnictvi.cz

prodejna: Palackého třída 88, Brno
tel.: 776 552 389, 549 211 513

šperky pro každou příležitost

